

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 2. septembra 2021 *

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutia (EÚ) 2020/245 a 2020/246 – Pozícia, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej – Dohoda, ktorej niektoré ustanovenia môžu byť priradené k spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike (SZBP) – Prijatie rokovacích poriadkov Rady pre partnerstvo, Výboru pre partnerstvo, podvýborov a iných orgánov – Prijatie dvoch rôznych rozhodnutí – Voľba právneho základu – Článok 37 ZEÚ – Článok 218 ods. 9 ZFEÚ – Pravidlo hlasovania“

Vo veci C-180/20,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ podaná 24. apríla 2020,

Európska komisia, v zastúpení: M. Kellerbauer a T. Ramopoulos, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Česká republika, v zastúpení: K. Najmanová, M. Švarc, J. Vláčil a M. Smolek, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: P. Mahnič, M. Balta a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: T. Stehelin, J.-L. Carré a A.-L. Desjonquères, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

* Jazyk konania: angličtina.

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, A. Prechal, N. Piçarra a A. Kumin, sudcovia C. Toader (spravodajkyňa), M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, P. G. Xuereb, L. S. Rossi a I. Jarukaitis,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. júna 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou sa Európska komisia domáha zrušenia rozhodnutia Rady (EÚ) 2020/245 zo 17. februára 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre partnerstvo, podvýborov a iných orgánov zriadených Radou pre partnerstvo a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania uvedenej dohody s výnimkou jej hlavy II (Ú. v. EÚ L 52, 2020, s. 3), ako aj rozhodnutia Rady (EÚ) 2020/246 zo 17. februára 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre partnerstvo, podvýborov a iných orgánov zriadených Radou pre partnerstvo a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania hlavy II uvedenej dohody (Ú. v. EÚ L 52, 2020, s. 5) (ďalej spoločne len „napadnuté rozhodnutia“).

Dohoda o komplexnom a posilnenom partnerstve a napadnuté rozhodnutia

- 2 Rada prijala 20. novembra 2017 rozhodnutie (EÚ) 2018/104 o podpise v mene Únie a predbežnom vykonávaní Dohody o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 23, 2018, s. 1). Toto rozhodnutie bolo založené na článku 37 ZEÚ, ako aj článku 91, článku 100 ods. 2 a článkoch 207 a 209 ZFEÚ v spojení s článkom 218 ods. 5 a 7 a s článkom 218 ods. 8 druhým pododsekom ZFEÚ.
- 3 Táto dohoda o partnerstve (ďalej len „Dohoda o partnerstve s Arménskom“) bola podpísaná 24. novembra 2017 a predbežne sa vykonávala od 1. júna 2018. Platnosť nadobudla 1. marca 2021.
- 4 Článkom 362 Dohody o partnerstve s Arménskom bola zriadená Rada pre partnerstvo a článkom 363 uvedenej dohody bol zriadený Výbor pre partnerstvo, zatiaľ čo článok 364 tejto dohody stanovil možnosť zriadiť prípadné podvýbory a iné orgány. Okrem toho podľa ustanovení

článku 362 ods. 4 v spojení s článkom 363 ods. 4 uvedenej dohody prináleží Rade pre partnerstvo, aby prijala svoj rokovací poriadok a určila v ňom úlohy Výboru pre partnerstvo, ako aj spôsob jeho práce, pričom jednou z jeho povinností je príprava zasadnutí Rady pre partnerstvo.

- 5 Na účely vykonania článkov 362 až 364 Dohody o partnerstve s Arménskom Komisia a Vysoká predstaviteľka Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku spoločne prijali 29. novembra 2018 návrh rozhodnutia Rady o pozícii, ktorá sa má v mene Únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o partnerstve s Arménskom, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre partnerstvo, podvýborov a akýchkoľvek ďalších špecializovaných orgánov. Toto rozhodnutie bolo založené na článku 37 ZEÚ, ako aj na článku 91, článku 100 ods. 2 a článkoch 207 a 209 ZFEÚ v spojení s článkom 218 ods. 9 ZFEÚ.
- 6 Komisia však vo svojom upravenom návrhu z 19. júla 2019 odstránila odkaz na článok 37 ZEÚ ako hmotnoprávny základ. Tento upravený návrh bol následne upravený po spresneniach Súdneho dvora v rozsudku zo 4. septembra 2018 Komisia/Rada (C-244/17, EU:C:2018:662), ktorým bolo zrušené rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/477 z 3. marca 2017 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie prijať v Rade pre spoluprácu zriadenej na základe Dohody o posilnenom partnerstve a spolupráci medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kazašskou republikou na strane druhej v súvislosti s organizáciou práce Rady pre spoluprácu, Výboru pre spoluprácu, špecializovaných podvýborov alebo akýchkoľvek iných orgánov (Ú. v. EÚ L 73, 2017, s. 15) z dôvodu, že Rada sa dopustila pochybenia, keď pri prijímaní tohto rozhodnutia zahrnula do právneho základu článok 31 ods. 1 ZEÚ.
- 7 Výbor stálych predstaviteľov (Coreper) rozhodol na zasadnutí 4. decembra 2019 o rozdelení aktu o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene Únie, na dve rozhodnutia Rady, a to jednak rozhodnutie 2020/245, ktorým sa má zabezpečiť uplatňovanie Dohody o partnerstve s Arménskom s výnimkou jej hlavy II, založené na hmotnoprávnom základe, ktorý predstavuje článok 91 a články 207 a 209 ZFEÚ, a jednak rozhodnutie 2020/246, ktorým sa má zabezpečiť uplatňovanie hlavy II tejto dohody, založené na hmotnoprávnom základe, ktorý predstavuje výlučne článok 37 ZEÚ. Dňa 17. februára 2020 Rada prijala napadnuté rozhodnutia na základe tých istých hmotnoprávnych základov. Zatiaľ čo rozhodnutie 2020/245 bolo prijaté kvalifikovanou väčšinou, pričom jeho procesnoprávny základ tvorili osobitne článok 218 ods. 8 prvý pododsek a článok 218 ods. 9 ZFEÚ, rozhodnutie 2020/246 bolo prijaté jednomyseľne. Procesnoprávny základ tohto rozhodnutia totiž zahŕňa okrem článku 218 ods. 9 ZFEÚ aj článok 218 ods. 8 druhý pododsek ZFEÚ, podľa ktorého Rada rozhoduje jednomyseľne okrem iného vtedy, ak sa dohoda vzťahuje na oblasť, v ktorej sa na prijatie aktu Únie vyžaduje jednomyseľnosť.
- 8 Článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2020/245 preto stanovuje, že pozícia, ktorá sa má v mene Únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o partnerstve s Arménskom, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre partnerstvo, podvýborov a iných orgánov zriadených Radou pre partnerstvo a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania uvedenej dohody s výnimkou jej hlavy II, je založená na návrhu rozhodnutia Rady pre partnerstvo. Rovnako článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2020/246 má rovnaký obsah, pokiaľ ide o uplatňovanie hlavy II tejto dohody.
- 9 Komisia vyjadrila námietky vo vyhlásení zapísanom do zápisnice zo zasadnutia Rady, pričom uviedla, že doplnenie článku 37 ZEÚ ako právneho základu rozhodnutia 2020/246 a rozdelenie aktu Rady na dve rozhodnutia sú protiprávne. Aj Česká republika nechala do zápisnice zo zasadnutí Coreperu a Rady zapísať vyhlásenie, podľa ktorého je uvedené vloženie takéhoto

právneho základu nesprávne vzhľadom na rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom) (C-244/17, EU:C:2018:662). Maďarsko taktiež vyjadrilo výhrady, pokiaľ ide o prijatie dvoch odlišných rozhodnutí. Tieto dva členské štáty sa pri prijímaní napadnutých rozhodnutí zdržali hlasovania.

Návrhy účastníkov konania

- 10 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnuté rozhodnutia, zachoval ich účinky a uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 11 Rada navrhuje, aby sa žaloba zamietla a aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania. V prípade zrušenia napadnutých rozhodnutí Rada subsidiárne navrhuje, aby Súdny dvor zachoval ich účinky.
- 12 Rozhodnutiami predsedu Súdneho dvora z 25. augusta a 25. septembra 2020 bol povolený vstup Českej republiky do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Komisie a Francúzskej republiky ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Rady.

O žalobe

- 13 Komisia uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na nesprávnom uplatnení článku 37 ZEÚ ako hmotnoprávneho základu rozhodnutia 2020/246 a druhý na protiprávnom rozdelení aktu o pozícii, ktorá sa má v mene Únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o partnerstve s Arménskom, na dve samostatné rozhodnutia.

O prvom žalobnom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

- 14 Svojím prvým žalobným dôvodom Komisia, ktorú podporuje Česká republika, Rade vytýka, že do právneho základu rozhodnutia 2020/246 zahrnula článok 37 ZEÚ a článok 218 ods. 8 druhý pododsek ZFEÚ, čo viedlo k uplatneniu pravidla jednomyselného hlasovania Radou. Podľa Komisie nie je daná dostatočná súvislosť medzi hlavou II Dohody o partnerstve s Arménskom a spoločnou zahraničnou a bezpečnostnou politikou (SZBP) na to, aby to odôvodnilo zahrnutie uvedených článkov do právneho základu.
- 15 Na podporu tohto žalobného dôvodu Komisia tvrdí, že ak je ťažiskom medzinárodnej dohody oblasť, ktorej hmotnoprávne základy vyžadujú kvalifikovanú väčšinu, rozhodnutie Rady podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ týkajúce sa vykonávania uvedenej dohody musí byť v celom rozsahu prijaté takouto väčšinou. Voľba právneho základu aktu teda podľa nej musí byť založená na objektívnych prvkoch, ktoré možno preskúmať v rámci súdneho preskúmania, medzi ktoré patria najmä obsah a cieľ dotknutého aktu.
- 16 Hoci v rámci toho môžu byť podľa Komisie všeobecné ciele formulované v preambule alebo v úvodných článkoch predmetného aktu, pre stanovenie oblastí, do ktorej spadá daný akt, je podľa názoru Komisie rozhodujúci rozsah povinností, ktoré tento akt skutočne stanovuje pre dosiahnutie daných cieľov, a prevažujúca povaha niektorých z oblastí, ktoré tento akt pokrýva. Ak

sa akt, ktorého prijatie sa zamýšľa, týka vo všeobecnosti fungovania orgánov zriadených na základe medzinárodnej dohody, oblasť, do ktorej tento akt patrí, musí byť posúdená vzhľadom na danú dohodu ako celok. Prax inštitúcie, ktorá je v rozpore s týmito pravidlami, ich podľa Komisie nemôže meniť ani odôvodniť výnimky z nich.

- 17 V prejednávanej veci sa pritom podľa Komisie Dohoda o partnerstve s Arménskom týka primárne obchodu a rozvojovej spolupráce, ako aj obchodu s dopravnými službami, ktorým je venovaná veľká väčšina ustanovení tejto dohody. Spojitosť so SZBP, ktorú vykazuje deväť článkov tvoriacich hlavu II tejto dohody, má podľa nej čisto doplnkovú povahu k týmto zložkám a nie je dostatočne významná na to, aby mohla odôvodniť použitie odlišného hmotnoprávneho základu.
- 18 Napokon týchto deväť článkov je podľa Komisie z hľadiska ich obsahu a počtu porovnateľných s ustanoveniami Dohody o partnerstve s Kazašskou republikou, ktoré Súdny dvor preskúmal vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), (C-244/17, EU:C:2018:662), pričom ich nepovažoval za dostatočný dôvod na pridanie osobitného hmotnoprávneho základu spojeného so SZBP, pričom podľa Komisie zároveň tie hlavy oboch dohôd, ktoré by bolo možné spájať so SZBP, v každom prípade vykazujú len rovnako obmedzenú úroveň takéhoto spojenia.
- 19 Okrem toho podľa názoru Komisie samotná skutočnosť, že Dohoda o partnerstve s Arménskom bola uzavretá v zložitom geopolitickom kontexte poznačenom konfliktom v Náhornom Karabachu, neodôvodňuje, aby bol tejto dohode priznaný rozmer SZBP, ktorý nevyplýva z jej obsahu.
- 20 Česká republika súhlasí s návrhmi Komisie. Podľa tohto členského štátu môžu byť ciele, ktoré možno v rámci Dohody o partnerstve s Arménskom priradiť k SZBP, začlenené aj do politik rozvojovej spolupráce a obchodu. Navyše kumulácia viacerých ustanovení v hmotnoprávnom základe podľa nej musí ostať výnimkou. Vzhľadom na malý kvalitatívny a kvantitatívny význam prvkov hlavy II tejto dohody, ktoré možno priradiť k SZBP, takáto výnimka nie je v prejednávanej veci podľa Českej republiky odôvodnená.
- 21 Rada vo vyjadrení k žalobe tvrdí, že na preukázanie vzťahu medzi ustanoveniami týkajúcimi sa rôznych politik sú podstatnými ciele medzinárodnej dohody, pričom obsah uvedenej dohody sa má preskúmať len v druhom rade. V prejednávanej veci pritom podľa Rady tvrdenia Komisie dostatočne nezohľadňujú ciele Dohody o partnerstve s Arménskom. Analýza cieľov tejto dohody a obsah jej hlavy II totiž podľa nej preukazujú, že ustanovenia súvisiace so SZBP nie sú vo vzťahu k oblastiam obchodu a rozvojovej spolupráce doplnkové, ale predstavujú samostatnú súčasť tejto dohody.
- 22 V tejto súvislosti Rada tvrdí, že na rozdiel od Dohody o partnerstve, o ktorú išlo v rozsudku zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom) (C-244/17, EU:C:2018:662), Dohoda o partnerstve s Arménskom zahŕňa prinajmenšom jeden podstatný dodatočný cieľ, a to posilňovanie komplexného politického partnerstva [článok 1 písm. a)] a podporu rozvoja úzkych politických vzťahov medzi zmluvnými stranami [článok 1 písm. b)].
- 23 Rada z toho vyvodzuje, že Dohoda o partnerstve s Arménskom nie je obyčajným nástrojom v oblasti rozvojovej spolupráce a obchodu. Jej článok 3 totiž podľa nej vyjadruje niektoré zo všeobecných cieľov uvedených v článku 1 tejto dohody súborom presnejšie vymedzených cieľov, ktoré konkrétne sledujú ustanovenia hlavy II týkajúce sa politického dialógu, vnútorných reforiem

a spolupráce v oblasti SZBP. Z judikatúry Súdneho dvora pritom podľa Rady nevyplýva, že by ustanovenia upravujúce spoluprácu vo forme politického dialógu nemohli predstavovať takéto vykonávanie cieľov SZBP.

- 24 Okrem toho pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že takmer všetky ustanovenia Dohody o partnerstve s Arménskom patria do oblastí, ktoré nesúvisia so SZBP, Rada poznamenáva, že kritérium týkajúce sa rozsahu hlavy II nemá žiadny vzťah s účelom ani obsahom prijatých opatrení, takže takéto kritérium nemôže byť rozhodujúcim pre voľbu právneho základu činnosti Únie. Toto kritérium je podľa nej osobitne irelevantné na účely posúdenia vzťahu medzi dotknutými ustanoveniami a ostatnými časťami dohody.
- 25 Francúzska republika, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania na podporu tvrdení Rady, poznamenáva, že ciele, ktoré sleduje určitý akt, sa musia určiť analýzou jeho obsahu, pričom preskúmanie tohto obsahu sa zároveň musí uskutočniť s prihliadnutím na účel uvedeného aktu. Tento prístup je podľa nej o to dôležitejší, ak akt patrí čiastočne do SZBP, pretože na SZBP sa vzťahujú osobitné pravidlá a postupy podľa článku 24 ods. 1 ZEÚ. Pri existencii cieľov jasne patriacich do SZBP teda podľa jej názoru nemožno na základe kvantitatívneho nepomeru v neprospech ustanovení týkajúcich sa SZBP dospieť k záveru, že posledná zmienaná má vo vzťahu k ostatným prítomným politikám len doplnkovú povahu. Podľa Francúzskej republiky je totiž na vykonanie hospodárskej spolupráce z jej samotnej povahy potrebný vyšší počet spresnení, než na nastolenie politického dialógu.
- 26 Zároveň je podľa nej potrebné zohľadniť aj kontext Dohody o partnerstve s Arménskom, pričom aj tento kontext preukazuje, že táto dohoda patrí do SZBP, keďže bola uzatvorená v osobitnom politickom a bezpečnostnom kontexte charakterizujúcom regionálne krízy, akou je konflikt v Náhornom Karabachu.

Posúdenie Súdny dvorom

- 27 Na úvod je potrebné pripomenúť, že článok 218 ZFEÚ na účely naplnenia požiadaviek jasnosti, koherencie a racionalizácie stanovuje jednotný a všeobecne platný postup týkajúci sa najmä dojednávania a uzatvárania medzinárodných dohôd, ktoré má Únia právomoc uzavrieť v oblastiach svojej činnosti, vrátane SZBP, pokiaľ Zmluvy neupravujú osobitné postupy [rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 21 a citovaná judikatúra].
- 28 Pokiaľ ide o článok 218 ods. 9 ZFEÚ, toto ustanovenie stanovuje zjednodušený postup okrem iného pre definovanie pozícií, ktoré sa majú zaujať v mene Únie pri jej účasti v rámci rozhodujúceho orgánu zriadeného dotknutou medzinárodnou dohodou na prijímaní aktov týkajúcich sa uplatňovania alebo vykonávania tejto dohody. Zo spoločného výkladu odsekov 6, 9 a 10 článku 218 ZFEÚ pritom vyplýva, že toto zjednodušenie, ktoré sa vzťahuje len na akty, ktoré nedopĺňajú alebo nemenia inštitucionálny rámec dohody, spočíva výlučne v obmedzení účasti Európskeho parlamentu [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohovor s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, body 25 a 26].
- 29 Keďže článok 218 ods. 9 ZFEÚ naopak nestanovuje pre Radu žiadne pravidlo hlasovania na prijatie tých kategórií rozhodnutí, ktoré toto ustanovenie upravuje, uplatniteľné pravidlo hlasovania je potrebné určiť v každom konkrétnom prípade odkazom na článok 218 ods. 8 ZFEÚ. Vzhľadom na použitie výrazu „počas celého postupu“ v prvom pododseku tohto ustanovenia a na druhej strane vzhľadom na výraz „však“ v úvode druhého pododseku uvedeného ustanovenia je potrebné

dospieť k záveru, že vo všeobecnosti sa Rada uznáva kvalifikovanou väčšinou, pričom jednomyseľne rozhoduje iba v prípadoch uvedených v tomto druhom pododseku. Za týchto podmienok musí byť uplatniteľné pravidlo hlasovania v každom jednotlivom prípade určené podľa toho, či spadá alebo nespadá pod posledné uvedené prípady.

30. Pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým Rada stanovuje pozíciu, ktorá sa má prijať v mene Únie v rámci orgánu zriadeného medzinárodnou dohodou, Súdny dvor už mal príležitosť rozhodnúť, že v prípade, ak takéto rozhodnutie nezodpovedá žiadnemu z prípadov, v ktorých článok 218 ods. 8 druhý pododsek ZFEÚ vyžaduje jednomyseľné hlasovanie, je v zásade v súlade s ustanoveniami článku 218 ods. 8 prvého pododseku a článku 218 ods. 9 ZFEÚ, aby Rada prijala uvedené rozhodnutie uznášajúc sa kvalifikovanou väčšinou [rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 27 a citovaná judikatúra].
31. V prvom z týchto prípadov článok 218 ods. 8 druhý pododsek ZFEÚ vyžaduje, aby bolo rozhodnutie podľa odseku 9 tohto článku prijaté jednomyseľne, ak patrí do oblasti, v ktorej sa na prijatie aktu Únie vyžaduje jednomyseľnosť. V tomto kontexte s cieľom určiť, či sa rozhodnutie prijaté v rámci posledného uvedeného odseku týka oblasti, v ktorej sa vyžaduje jednomyseľnosť, je potrebné vychádzať z jeho hmotnoprávneho základu [rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 35].
32. Pritom podľa ustálenej judikatúry musí byť voľba právneho základu aktu Únie založená na objektívnych prvkoch, ktoré možno preskúmať v rámci súdneho preskúmania, medzi ktoré patria cieľ a obsah tohto aktu [rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 36 a citovaná judikatúra].
33. V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí Rada, a ako uviedol generálny advokát v bodoch 28 a 29 svojich návrhov, z judikatúry Súdneho dvora vôbec nevyplýva, že by niektoré z týchto kritérií malo prednosť pred iným. Práve na základe všetkých identifikovateľných objektívnych skutočností týkajúcich sa jedného aj druhého z týchto kritérií je totiž potrebné v každom jednotlivom prípade určiť oblasť, do ktorej patrí určitý akt.
34. Ak preskúmanie aktu Únie preukáže, že tento akt sleduje dvojaký cieľ alebo obsahuje dve zložky, a ak jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno označiť za hlavný cieľ alebo hlavnú zložku, zatiaľ čo druhý cieľ alebo druhá zložka má doplňujúcu povahu, musí byť akt založený na jedinom právnom základe, a to na takom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka. Len ak sa výnimočne preukáže, že akt naraz sleduje viacero cieľov alebo obsahuje viac zložiek, ktoré sú nerozlučne spojené, a to bez toho, aby jeden cieľ alebo jedna zložka boli doplňujúcimi oproti ostatným, sa takéto opatrenie musí zakladať na rôznych príslušných právnych základoch [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 37 a citovanú judikatúru]. Uplatnenie dvojakého právneho základu je však vylúčené v prípade, ak sú konania ustanovené pre jeden alebo druhý z týchto základov nezlučiteľné (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. novembra 2008, Parlament/Rada, C-155/07, EU:C:2008:605, bod 37).
35. Tak ako pri rozhodnutí, ktorým Únia uzatvára medzinárodnú dohodu, rozhodnutie, ktorým Rada určuje pozíciu, ktorá sa má prijať v mene Únie v rámci orgánu zriadeného dohodou na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ a ktoré sa týka výlučne oblasti, v ktorej sa vyžaduje jednomyseľnosť, sa musí, ako výnimka zo všeobecného pravidla kvalifikovanej väčšiny stanoveného v prvom pododseku článku 218 ods. 8 ZFEÚ, v zásade prijať jednomyseľne, a to v súlade druhým

- pododsekom tohto ustanovenia. O takúto situáciu ide v prípade SZBP, keďže článok 31 ods. 1 prvý pododsek ZEÚ osobitne stanovuje, že rozhodnutia podľa hlavy V kapitoly 2 Zmluvy o EÚ sa prijímajú jednomyselne, pokiaľ nie je v tejto kapitole ustanovené inak. Naopak, ak takéto rozhodnutie obsahuje viacero zložiek alebo sleduje niekoľko cieľov, z ktorých niektoré patria do SZBP, uplatniteľné pravidlo hlasovania pri jeho prijímaní sa musí určiť s prihliadnutím na jeho hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložku. Ak hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka rozhodnutia patria do oblasti, pre ktorú sa na prijatie aktu Únie nevyžaduje jednomyselnosť, uvedené rozhodnutie treba v súlade s článkom 218 ods. 8 prvým pododsekom ZFEÚ prijať kvalifikovanou väčšinou [rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 38].
- 36 S prihliadnutím na úvahy uvedené v bodoch 27 až 35 tohto rozsudku je potrebné preskúmať, či napadnuté rozhodnutia patria do oblasti, akou je SZBP, v prípade ktorej sa vyžaduje jednomyselnosť, alebo či tieto rozhodnutia patria do rámca politik Únie, pri ktorých sa v zásade rozhoduje kvalifikovanou väčšinou, a to osobitne oblastí dopravy, spoločnej obchodnej politiky a rozvojovej spolupráce v zmysle článkov 91, 207 a 209 ZFEÚ.
- 37 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že napadnuté rozhodnutia boli prijaté s cieľom stanoviť pozíciu, ktorá sa má v mene Únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o partnerstve s Arménskom, pokiaľ ide o prijatie rokovacích poriadkov Rady pre partnerstvo, Výboru pre partnerstvo, podvýborov a ďalších orgánov zriadených Radou pre partnerstvo, a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania uvedenej dohody. Konkrétne rozhodnutie 2020/245 sa týka celej Dohody o partnerstve s Arménskom, s výnimkou jej hlavy II, zatiaľ čo rozhodnutie 2020/246 sa týka len tejto hlavy II.
- 38 Pritom je potrebné spresniť, že hoci sa tieto rozhodnutia formálne týkajú rôznych hláv Dohody o partnerstve s Arménskom, oblasť, do ktorej patria, a teda hmotnoprávny základ predmetnej vonkajšej činnosti Únie, je potrebné posúdiť vzhľadom na túto dohodu ako celok.
- 39 Napadnuté rozhodnutia sa totiž vo všeobecnosti týkajú fungovania medzinárodných orgánov zriadených na základe Dohody o partnerstve s Arménskom.
- 40 Ako však v podstate poznamenal generálny advokát v bode 43 svojich návrhov, prijatie dvoch samostatných rozhodnutí Rady založených na odlišných právnych základoch, ktorých cieľom je stanoviť jednotnú pozíciu, ktorá sa má prijať v mene Únie k fungovaniu orgánov zriadených touto dohodou, možno odôvodniť len vtedy, ak dohoda posudzovaná ako celok obsahuje samostatné zložky zodpovedajúce rôznym právnym základom, ktoré boli použité na prijatie uvedených rozhodnutí.
- 41 Pokiaľ ide v prvom rade o obsah Dohody o partnerstve s Arménskom, je pravda, že jej hlava II s názvom „Politický dialóg a reformy; spolupráca v oblasti zahraničnej a bezpečnostnej politiky“, v ktorej sa nachádzajú články 3 až 11 uvedenej dohody, obsahuje ustanovenia týkajúce sa rozvoja politického dialógu v oblasti bezpečnosti, a teda zaoberá sa otázkami, ktoré môžu byť spojené so SZBP.
- 42 Článok 3 Dohody o partnerstve s Arménskom v tomto zmysle pripomína ciele politického dialógu a vo svojom odseku 2 vymenúva jedenásť cieľov, ktoré sleduje tento dialóg, medzi ktoré patrí posilňovanie politického partnerstva, podpora medzinárodného mieru, medzinárodnej stability a bezpečnosti, posilňovanie spolupráce v oblasti krízového riadenia, posilňovanie spolupráce

v boji proti šíreniu zbraní, posilňovanie dodržiavania demokratických zásad, zásad právneho štátu a ľudských práv a základných slobôd, rozvoj dialógu a prehĺbovanie spolupráce v oblasti bezpečnosti a obrany, ako aj rozvíjanie dobrých susedských vzťahov.

- 43 Okrem toho článok 4 tejto dohody s názvom „Vnútroštátne reformy“ vymenúva súbor všeobecných cieľov, ktoré sleduje spolupráca zmluvných strán tejto dohody, medzi ktoré patrí rozvoj, konsolidácia a zvyšovanie stability a účinnosti demokratických inštitúcií a právneho štátu, ako aj zabezpečenie dodržiavania ľudských práv a základných slobôd.
- 44 V článku 5 uvedenej dohody s názvom „Zahraničná a bezpečnostná politika“ sa v odseku 1 uvádza, že „zmluvné strany zintenzívnia vzájomný dialóg a spoluprácu v oblasti [SBZP], uznávajú význam, ktorý Arménska republika prikladá svojej účasti v medzinárodných organizáciách a formátoch spolupráce, ako aj existujúcim povinnostiam, ktoré z nich vyplývajú, pričom budú predovšetkým riešiť otázky predchádzania konfliktom a krízového riadenia, znižovania rizika, kybernetickej bezpečnosti, reformy sektora bezpečnosti, regionálnej stability, odzbrojenia, nešírenia zbraní, kontroly zbrojenia a vývozu zbraní“. Ten istý článok 5 vo svojom odseku 2 spresňuje, že „zmluvné strany opätovne potvrdzujú svoj záväzok dodržiavať zásady a normy medzinárodného práva vrátane tých, ktoré sú zakotvené v Charte OSN a Helsinskom záverečnom akte [Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE)], ako aj záväzok podporiť tieto zásady v rámci svojich bilaterálnych a multilaterálnych vzťahov“. Pokiaľ ide o články 6 až 11 uvedenej dohody, tieto ustanovenia potvrdzujú, že zmluvné strany sa hlásia k predchádzaniu závažných medzinárodných trestných činov, predchádzaniu konfliktov a krízovému riadeniu, regionálnej stabilite a mierovému riešeniu konfliktov, odzbrojeniu, boju proti nezákonnému obchodovaniu s ručnými a ľahkými zbraňami a boju proti terorizmu, a prejavujú svoju ochotu k spolupráci a dialógu v týchto oblastiach.
- 45 Posúdenie dohody ako dohody o rozvojovej spolupráci sa však musí uskutočniť na základe posúdenia jej základného účelu, a nie na základe jej jednotlivých ustanovení, a to pod podmienkou, že tieto ustanovenia v konkrétnych záležitostiach, ktorých sa týkajú, neobsahujú povinnosti takého rozsahu, že v skutočnosti predstavujú samostatné ciele odlišné od cieľov rozvojovej spolupráce (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júna 2014, Komisia/Rada, C-377/12, EU:C:2014:1903, bod 39, a zo 14. júna 2016, Parlament/Rada, C-263/14, EU:C:2016:435, bod 47).
- 46 Hoci je pravda, že ustanovenia hlavy II Dohody o partnerstve s Arménskom sa týkajú oblastí, ktoré môžu spadať do SZBP, a opätovne potvrdzujú vôľu zmluvných strán vzájomne spolupracovať v tejto oblasti, v súlade s tým, čo uviedol generálny advokát v bodoch 65 a 70 svojich návrhov, je potrebné konštatovať, že tie isté ustanovenia, ktorých je veľmi málo v porovnaní s celkovým počtom 386 článkov tejto dohody, z ktorých väčšina sa týka oblastí obchodu a rozvojovej spolupráce, sa v podstate obmedzujú na vyhlásenia zmluvných strán rámcovej povahy, ktoré sa len obmedzujú na opis vzájomných existujúcich vzťahov a ich spoločných zámerov do budúcnosti, bez stanovenia akčného programu alebo určenia konkrétnych spôsobov ich spolupráce.
- 47 Pokiaľ ide v druhom rade o ciele tejto dohody, z celkovej analýzy jej preambuly, cieľov vymenovaných v jej článku 1, ako aj z veľkej väčšiny jej ustanovení vyplýva, že cieľom tejto dohody je predovšetkým vytvoriť rámec spolupráce v oblasti dopravy, obchodu a rozvoja medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej.

- 48 Konkrétne článok 1 uvedenej dohody rozoberá jej účel a viacero cieľov, medzi ktorými sa nachádzajú posilnenie komplexného politického a hospodárskeho partnerstva a spolupráce medzi zmluvnými stranami, posilnenie rámca pre politický dialóg o všetkých oblastiach spoločného záujmu, čím sa podporí rozvoj úzkych politických vzťahov medzi zmluvnými stranami, podpora posilnenia demokracie a politickej, hospodárskej a inštitucionálnej stability v Arménsku, podpora, ochrana a posilnenie mieru a stability na regionálnej aj medzinárodnej úrovni, posilnenie spolupráce v oblasti slobody, spravodlivosti a bezpečnosti, posilnenie mobility a medziludských kontaktov, podpora úsilia Arménskej republiky zameraného na rozvoj jeho hospodárskeho potenciálu prostredníctvom medzinárodnej spolupráce, nadviazanie posilnenej obchodnej spolupráce a vytvorenie podmienok pre čoraz užšiu spoluprácu v ostatných oblastiach spoločného záujmu.
- 49 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že politika Únie v oblasti rozvojovej spolupráce v zmysle článku 208 ZFEÚ, ktorá predstavuje jednu z hlavných zložiek Dohody o partnerstve s Arménskom, sa neobmedzuje na opatrenia, ktorých cieľom je priamo odstrániť chudobu, ale sleduje tiež všeobecné ciele vonkajšej činnosti Únie uvedené v článku 21 ZEÚ, ako je cieľ uvedený v jeho odseku 2 písm. c), ktorým je zachovávať mier, predchádzať konfliktom a posilňovať medzinárodnú bezpečnosť, ako aj cieľ uvedený v písm. d) uvedeného odseku 2, ktorým je podporovať trvalo udržateľný hospodársky, sociálny a environmentálny rozvoj rozvojových krajín (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júna 2014, Komisia/Rada, C-377/12, EU:C:2014:1903, bod 37). Súdny dvor mal okrem toho už pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy príležitosť zdôrazniť, že boj proti šíreniu ručných a ľahkých zbraní možno považovať za cieľ, ktorý slúži cieľom politiky rozvojovej spolupráce, keďže môže prispieť k odstráneniu alebo obmedzeniu prekážok hospodárskeho a sociálneho rozvoja dotknutej krajiny (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2008, Komisia/Rada, C-91/05, EU:C:2008:288, bod 68).
- 50 Okrem toho sú ciele rozvojovej spolupráce široké v tom zmysle, že opatrenia potrebné na ich dosiahnutie sa musia týkať rôznych špecifických oblastí. O takýto prípad ide osobitne v prípade dohody, ktorá stanovuje rámec takejto spolupráce (rozsudok z 3. decembra 1996, Portugalsko/Rada, C-268/94, EU:C:1996:461, bod 37).
- 51 V tejto súvislosti by požiadavka, aby sa dohoda o rozvojovej spolupráci zakladala aj na inom ustanovení, ako je ustanovenie týkajúce sa tejto politiky, zakaždým, keď sa táto dohoda týka niektorej konkrétnej záležitosti, v praxi spôsobila, že by právomoc a postup stanovené v tomto ustanovení stratili svoj zmysel (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. decembra 1996, Portugalsko/Rada, C-268/94, EU:C:1996:461, bod 38, a z 11. júna 2014, Komisia/Rada, C-377/12, EU:C:2014:1903, bod 38).
- 52 V prejednávanej veci článok 1 Dohody o partnerstve s Arménskom vyjadruje vôľu zmluvných strán „posilniť rámec pre politický dialóg“, ktorý majú v úmysle udržiavať, zatiaľ čo článok 3 ods. 2 tejto dohody spresňuje ciele tohto dialógu tak, že vymenúva rad špecifických cieľov. Ako tvrdí Rada, niektoré z týchto špecifických cieľov, konkrétne cieľ uvedený v článku 3 ods. 2 písm. b) uvedenej dohody, spočívajúci v podpore účinnosti spolupráce v oblasti zahraničnej a bezpečnostnej politiky, možno priradiť k SZBP. Výpočet týchto špecifických cieľov však nie je, ako bolo v podstate zdôraznené v bode 46 tohto rozsudku, sprevádzaný žiadnym akčným programom ani konkrétnymi podmienkami spolupráce v tejto oblasti, ktoré by mohli preukázať, že SZBP je jednou z odlišných zložiek tej istej dohody, stojacou samostatne od aspektov súvisiacich s obchodom a rozvojovou spoluprácou.

- 53 Vzhľadom na široké poňatie cieľov rozvojovej spolupráce v rámci politik Únie, ako je pripomenuté v bodoch 49 a 50 tohto rozsudku, a vzhľadom na to, že Dohoda o partnerstve s Arménskom ako celok sleduje predovšetkým ciele spojené s obchodom a rozvojovou spoluprácou vo vzťahu k tomuto štátu, je potrebné dospieť k záveru, že hlavné zložky tejto dohody, ktorými sú spoločná obchodná politika, obchod s dopravnými službami a rozvojová spolupráca, zahŕňajú prvky politického dialógu prítomného v tejto dohode priraditeľné k SBZP, takže SBZP nie je možné považovať za samostatnú zložku tejto dohody, ale naopak, je potrebné považovať ju za doplnkovú k uvedeným hlavným zložkám [pozri analogicky rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 46].
- 54 Okrem toho môže byť pre voľbu právneho základu zohľadnený aj kontext, do ktorého predmetný akt patrí (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2014, Spojené kráľovstvo/Rada, C-81/13, EU:C:2014:2449, bod 38 a citovanú judikatúru). Francúzska republika v tejto súvislosti osobitne zdôrazňuje prvok kontextu, ktorý predstavuje konflikt v Náhornom Karabachu. Je však potrebné konštatovať, že Dohoda o partnerstve s Arménskom nepredpokladá žiadne konkrétne alebo špecifické opatrenie na účely riešenia tejto situácie, ktorá sa týka medzinárodnej bezpečnosti.
- 55 Toto konštatovanie podporuje skutočnosť, že ako vyplýva z bodov 38 až 40 tohto rozsudku, účelom napadnutých rozhodnutí je fungovanie medzinárodných orgánov vytvorených na základe tejto dohody, takže tieto rozhodnutia sa nijako nemajú považovať za rozhodnutia týkajúce sa konkrétnych opatrení, ktoré môžu byť prípadne prijaté na základe uvedenej dohody.
- 56 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že jednotlivé aspekty alebo vyhlásenia o cieľoch Dohody o partnerstve s Arménskom, ktoré možno priradiť k SZBP, nepostačujú na to, aby mohlo ísť o samostatnú zložku tejto dohody. Rada sa teda dopustila pochybenia, keď zvolila článok 37 ZEÚ ako hmotnoprávny základ a článok 218 ods. 8 druhý pododsek ZFEÚ ako procesnoprávny základ rozhodnutia 2020/246.
- 57 Preto je potrebné vyhovieť prvému žalobnému dôvodu Komisie a zrušiť rozhodnutie 2020/246.
- 58 Pokiaľ ide o rozhodnutie 2020/245, je potrebné konštatovať, že ako vyplýva z jeho odôvodnenia 10 a článku 1, toto rozhodnutie sa netýka pozície, ktorá sa má prijať v mene Únie v rámci Rady pre partnerstvo vytvorenej Dohodou o partnerstve s Arménskom v rozsahu, v akom sa táto pozícia týka uplatňovania hlavy II tejto dohody. Z preskúmania prvého žalobného dôvodu pritom vyplýva, že ustanovenia, ktoré obsahuje táto hlava, nepredstavujú samostatnú zložku uvedenej dohody, ktorá by Rade ukladala povinnosť založiť svoj postup na účely stanovenia tej istej pozície okrem iného na článku 37 ZEÚ a článku 218 ods. 8 druhom pododseku ZFEÚ. V súlade s tým, čo bolo uvedené v bode 40 tohto rozsudku, je potrebné konštatovať, že nič neodôvodňuje, aby Rada vylúčila z predmetu rozhodnutia 2020/245 predmetnú pozíciu v rozsahu, v akom sa týka uplatňovania hlavy II tej istej dohody, a prijala odlišné rozhodnutie na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ, ktorého cieľom je stanoviť uvedenú pozíciu v rozsahu, v akom sa týka toho istého uplatňovania. Z uvedeného vyplýva, že aj rozhodnutie 2020/245 je potrebné zrušiť.

O druhom žalobnom dôvode

- 59 Keďže prvému žalobnému dôvodu sa vyhovel a napadnuté rozhodnutia boli zrušené, nie je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod.

O zachovaní účinkov napadnutých rozhodnutí

- 60 Rada, Komisia, ako aj Česká republika zhodne navrhuju, aby boli v prípade zrušenia napadnutých rozhodnutí zachované ich účinky s cieľom predísť akýmkoľvek nepriaznivým dôsledkom na vykonanie Dohody o partnerstve s Arménskom.
- 61 Podľa znenia článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré z účinkov aktu vyhláseného za neplatný sa považujú za konečné.
- 62 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vzhľadom na dôvody týkajúce sa právnej istoty možno účinky takéhoto aktu zachovať okrem iného vtedy, ak by okamžité účinky jeho zrušenia mali pre dotknutých účastníkov závažné negatívne dôsledky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júla 2016, Rada/Komisia, C-660/13, EU:C:2016:616, bod 51).
- 63 Zrušenie napadnutých rozhodnutí bez zachovania ich účinkov by v prejednávanej veci mohlo narušiť fungovanie orgánov zriadených na základe Dohody o partnerstve s Arménskom, spochybníť záväzok Únie, pokiaľ ide o právne akty prijaté týmito orgánmi, a brániť tak riadnemu vykonávaniu tejto dohody [pozri analogicky rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 51 a citovaná judikatúra].
- 64 Z dôvodu právnej istoty je preto potrebné zachovať účinky napadnutých rozhodnutí zrušených týmto rozsudkom, kým Rada neprijme nové rozhodnutie, ktoré bude v súlade s týmto rozsudkom.

O trovách

- 65 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť Rade povinnosť nahradiť trovy konania a Rada nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.
- 66 V súlade s článkom 140 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Je preto potrebné vyhlásiť, že Francúzska republika a Česká republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/245 zo 17. februára 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre partnerstvo, podvýborov a iných orgánov zriadených Radou pre partnerstvo a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania uvedenej dohody s výnimkou jej hlavy II, ako aj rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/246 zo 17. februára 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre**

partnerstvo, podvýborov a iných orgánov zriadených Radou pre partnerstvo a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania hlavy II uvedenej dohody, sa zrušujú.

- 2. Účinky rozhodnutí 2020/245 a 2020/246 sa zachovávajú.**
- 3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**
- 4. Francúzska republika a Česká republika znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy